

Publicerad 2011-01-17 21:31 av galon

När jag som barn grät

När jag som barn grät
Var mina tårar fortfarande
Salta. De rann nerför
Min kind över revor i
Mitt rum, titthål mot
Rivningstomter där råttorna
Hängde i hörnen som om
Det hade varit deras stad
Och inte alla fäders som
Fick stryk och raglade
Runt med anklagande
Pekfinger viftande i
Vinden. Inte ens alla
Mödrars, som gick längs
Betongdammar mellan
Betonghem och sinnessjukhus
Och låste in sina barn i garderober.

För att inte bli förstenad och
Av respekt för de som ännu
Inte dött slutade jag vid en
Viss ålder att gråta, men jag skulle
Gissa att när jag blir gammal kommer
Mina tårar vara lika salta
Som förr, vid minnet av rostiga
Anekdoter och rivningstomterna
Där vi dängde råttorna platta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren galon med Poeter.se id #28302 innehar upphovsrätten